

Bilag.

I.

Til Folketingets Finansudvalg.

I Skrivelse af 16. Oktober d. A. har Finansudvalget anmodet Lønningsraadet om at ville gennemgaa Finanslovsforslaget for 1924—25 med Hensyn til de Bevillinger, der har Henhold til Lønnings- og Normeringslove eller i det hele angaar Vederlag til Personale, og derefter udtale sig om de opførte Forslag, derunder om Beløbenes rette Postering.

I samme Skrivelse har Finansudvalget anmodet Lønningsraadet om at ville fremkomme med en Redegørelse for Anvendelsen af de paa Finanslovene 1920—21, 1921—22 og 1922—23 opførte Bevillinger til Vederlag een Gang for alle i Henhold til Tjenestemandslovens § 41.

Angaaende det sidstnævnte Spørgsmaal skal Lønningsraadet senere fremkomme med en samlet Redegørelse, naar man har indhentet de fornødne Oplysninger fra Administrationerne, hvorfor man paa nærværende Tidspunkt skal henstille til Finansudvalget, at der tages Forbehold overfor alle Konti paa Finanslovsforslaget, der vedrører Bevillinger til Vederlag een Gang for alle.

Som en *almindelig Bemærkning* skal Lønningsraadet henstille, om det ikke vilde være rigtigt paa nærværende Tidspunkt ikke at gaa til Oprettelse af nye Tjenestemandstillinger uden i saadanne Tilfælde, hvor ganske særlige Forhold taler derfor. Det er af stor økonomisk Betydning, at Staten ikke kommer ud for større Forpligtelser til Efterløn (Efterindtægt, Ventepenge, Pension etc.) end absolut paa krævet, og det maa derfor anses for meget vigtigt, at de forskellige Styrelsesgrene ikke antager flere Personer i Stillinger med Pensionsret end dem, man med absolut Sikkerhed kan regne med, at der til enhver Tid er Brug for i paagældende Styrelsesgren. I modsat Fald vil man kunne risikere — som Tilfældet har været efter Højkonjunktorens Ophør — at staa med en Del Personale, som man paa den ene Side ikke har Brug for, paa den anden Side ikke kan afskedige uden at yde Ventepenge og Pension. Man skal yderligere pege paa, at foruden de forannævnte økonomiske Hensyn kan ogsaa administrative Synspunkter tale for, at der — navnlig til Udførelse af Arbejde, hvis Mængde er varierende — antages noget Personale paa Honorar- eller Konjunkturløn i Stedet for paa pensionsgivende Løn, da Administrationen derved lettere kan tilpasse sig efter de vekslende Krav, som til forskellige Tider stilles til den.

Til disse almindelige Synspunkter skal føjes, at der for Tiden gør sig det særlige Forhold gældende, at der endnu arbejder Kommissioner med den Opgave at stille Forslag om Revision af administrative Forhold, og at det formentlig kan forventes, at der vil blive foreslaet Ændringer, der kan have Personalereduktioner til Følge, hvorfor det for Tiden er særlig paakrævet ikke at gaa til flere faste og med Efterlønsforpligtelse forbundne Ansættelser end absolut nødvendigt.

Den foretagne Gennemgang af Finanslovsforslaget giver i øvrigt Raadet Anledning til at fremsætte følgende *særlige Bemærkninger*: